Islamas yra paliudyti, kad nėra kito dievo, išskyrus Allahą ir kad Muchammedas yra Jo Pasiuntinys, melstis, duoti zakatą, pasninkauti Ramadano mėnesį ir atlikti hadžą, jei įmanoma

Umar Ibn Al-Khattab (tebūnie Allahas juo patenkintas) pasakė: „Kai vieną dieną sėdėjome su Pasiuntiniu (ramybė ir Allaho palaima jam), prieš mus pasirodė vyras, apsirengęs baltais drabužiais ir labai juodais plaukais. Jokių kelionės pėdsakų ant jo nesimatė ir niekas iš mūsų jo nepažinojo. Jis atsisėdo šalia Pranašo, atsirėmęs į Pranašo kelius ir uždėjęs delnus ant šlaunų, pasakė: „O Muchammedai, papasakok man apie islamą“. Pasiuntinys atsakė: „Islamas yra paliudyti, kad nėra kito dievo, išskyrus Allahą ir kad Muchammedas yra Jo Pasiuntinys, melstis, duoti zakatą, pasninkauti Ramadano mėnesį ir atlikti hadžą, jei įmanoma. Vyras pasakė: „Tu kalbėjai tiesą.“ Buvome nustebinti, kad jis jį apklausinėjo, o paskui pareiškė, kad kalbėjo tiesą. Po to pasakė: „Papasakok man apie imaną (tikėjimą).“ Pranašas atsakė: „Tai tikėjimas Allahu, angelais, Raštais, pasiuntiniais, Paskutiniaja diena ir likimo gėriu ir blogu.“ Jis pasakė: „Tu kalbėjai tiesą.“ Tada vyras pasakė: „Papasakok man apie ichsan (tobulumą religijoje). Pranašas atsakė: „Tai yra garbinti Allahą taip, lyg Jį matytume, o jei nematai Jo, Jis tikrai tave mato.“ Jis pasakė: „Papasakok man apie Valandą (Paskutiniąją dieną).“ Pranašas pasakė: „Klausiamasis (Pranašas) nežino daugiau nei klausinėjantis (vyras).“ Taigi jis pasakė: „Tada papasakok man apie jos ženklus.“ Jis pasakė: „Kai vergė pagimdo savo šeimininkę ir kai pamatai basus, nuogus ir skurdžius piemenis (arabus) (konkuruojančius tarpusavyje), statančius aukštus pastatus.“ Po to vyras išėjo. Pranašas šiek tiek palaukė ir tada pasakė: „O Umar, ar žinai, kas buvo tas klausinėtojas?“ Aš atsakiau: „Allahas ir Jo Pasiuntinys žino geriausiai“. Jis pasakė: „Tai buvo Džibrilis (Gabrielius), atėjęs išmokyti jūsų religijos.““

[Sachych] [Perdavė Muslim]

Umar Ibn Al-Khattab (tebūnie Allahas juo patenkintas) pranešė, kad Džibrilis (ramybė jam) pasirodė prieš kompanjonus (tebūnie Allahas jais patenkintas) kaip nežinomas vyras labai baltais drabužiais ir labai tamsiais plaukais, o kelionės žymių - tokių kaip nuovargis, dulkės, išsipešę plaukai ir nešvarūs drabužiai - ant jo nesimatė. Nė vienas iš susirinkusiųjų jo nepažinojo. Tai atsitiko jiems sėdint su Pranašu (ramybė ir Allaho palaima jam). Jis atsisėdo prieš Pranašą tarsi besimokantis ir paklausė jo apie islamą. Jis atsakė jam nurodydamas islamo ramsčius: dviejų tikėjimo liudijimų pripažinimą, penkių kasdienių maldų atlikimą, zakato mokėjimą, Ramadano mėnesio pasninkavimą bei Hadž prievolės atlikimą tiems, kurie gali tai padaryti. Klausėjas pasakė: tu kalbėjai tiesą. Kompanjonai stebėjosi, kad jis uždavė klausimą, o tai rodo, kad jis, matyt, nežinojo atsakymo, bet tada jis patvirtino, kad atsakymas buvo teisingas. Tada jis paklausė Pranašo (ramybė ir Allaho palaima jam) apie tikėjimą, ir jis

atsakė išvardydamas šešis ramsčius, kurie apima tikėjimą Visagalio Allaho egzistavimu ir Jo savybėmis, tokiomis kaip gebėjimas kurti, vienumas ir teisė būti garbinamu; ir tikėjimą, kad angelai, kuriuos Allahas sukūrė iš šviesos, yra garbingi tarnai, kurie paklūsta Visagaliui Allahui ir vykdo Jo įsakymus; tikėjimą Raštais, kuriuos Visagalis apreiškė pasiuntiniams, kaip Koranas, Tora ir Evangelija bei tikėjimą pasiuntiniais, kurie perdavė Allaho religiją, tokiais kaip Nojus, Abraomas, Mozė, Jėzus ir paskutinis iš jų Muchammedas (ramybė jiems); tikėjimą Pakutiniąja diena, kuri apima barzakh gyvenimą (gyvenimas kape po mirties) ir kad kiekvienas žmogus po mirties prisikels, turės atsiskaityti ir galiausiai atsidurti rojuje arba pragare bei galiausiai tikėjimą, kad Allahas viską iš anksto paskyrė pagal Savo žinias, išmintį ir valią, ir kad viskas vyksta pagal Jo numatymą ir kūrybą. Tada vyras paklausė jo apie ichsan, Pranašas (ramybė ir Allaho palaima jam) atsakė, kad ichsan yra tai, kad turime garbinti Allahą taip, lyg jį matytume, ir jei negalime pasiekti tokio lygio, turėtume garbinti Visagalį tarsi Jis mus stebi. Pirmasis yra žiūrėjimo (mušahada) lygis, kuris yra aukštesnis, o antrasis - budrumo (murakaba) lygis. Tada jis paklausė Pranašo (ramybė ir Allaho palaima jam) apie Teismo dieną ir jis paaiškino, kad jos žinojimas yra vienas iš dalykų, kuriuos Allahas pasiliko tik Sau, taigi, niekas iš kūrinių apie tai nežino, nei tas, kuris apie tai teiravosi, nei klausėjas. Tada vyras paklausė apie Teismo dienos ženklus ir Pranašas atsakė, kad jos ženklai apima didėjantį vergių mergaičių ir jų vaikų skaičių, vaikų nedėkingumą savo motinoms, elgiantis su jomis kaip su vergėmis ir kad piemenys bei neturtingi žmonės laiko pabaigoje gyvens turtingą gyvenimą, didžiuodamiesi didelių namų statyba ir puošyba. Tada Pranašas pranešė, kad klausėjas buvo Džibrilis, kuris atėjo mokyti kompanjonų šios teisingos religijos.

http://www.sunnah.global/hadeeth/lt/show/4563